

Sygn. akt II KZ 37/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **P. J. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 grudnia 2018 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego X Wydziału Karnego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w W. z dnia 17 października 2018 r., sygn. akt X Ka [...],

odmawiające przyjęcia wniosku obrońcy skazanego o doręczenie wyroku z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 11 września 2018 r., sygn. akt X Ka [...], utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 marca 2018 r., sygn. akt VIII K [...], skazujący P. J. S. za przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. i in. W ustawowym terminie obrońca aktualnie skazanego złożył wniosek o sporządzenia uzasadnienia wyroku i doręczenie mu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem.

Pismem z dnia 19 września 2018 r., na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. wezwano obrońcę do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku, pod rygorem odmowy jego przyjęcia, poprzez wskazanie, czy wniosek dotyczy całości wyroku czy też jedynie rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu. Powołano w tym względzie przepisy art. 422 § 1 i 2 k.p.k.

Do doręzonego mu w dniu 21 września 2018 r. wezwania, obrońca się nie zastosował.

Zarządzeniem z dnia 17 października 2018 r., Przewodniczący Wydziału X Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku, motywując tę decyzję nieuzupełnieniem wniosku w określonym terminie.

Zarządzenie to zostało zaskarżone zażaleniem przez obrońcę skazanego, który wskazując na zbyt formalizm sądu odwoławczego zarzucił:

1. obrazę art. 422 § 2 k.p.k. mającą istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia i przyjęcie, że wniosek obrońcy o uzasadnienie i doręczenie wyroku nie może otrzymać biegu, podczas gdy żądanie obrońcy sformułowane we wniosku jest jasne i jednoznaczne;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, który miał wpływ na jego treść poprzez bezzasadne przyjęcie, że wniosek obrońcy o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku nie odpowiada wymaganiom formalnym.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Przewodniczącemu Wydziału X Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. w celu podjęcia dalszych czynności w związku z wnioskiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Oba zarzuty wywiedzione w zażaleniu nie dotyczą w istocie rzeczy kwestii ustaleń faktycznych, ale zagadnień prawnych.

Z art. 422 § 1 i 2 k.p.k., stosowanego odpowiednio w postępowaniu odwoławczym (art. 457 § 2 k.p.k.), wynika, że strona we wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku utrzymującego w mocy i wyroku zmieniającego powinna wskazać zakres przedmiotowy wniosku. Wymaga to wskazania, czy dotyczy on całości rozstrzygnięcia (co do winy), czy jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, a gdy sprawa dotyczy więcej niż jednego czynu, należy sprecyzować, czy wniosek dotyczy wszystkich czynów, czy tylko niektórych. Niewskazanie we wniosku o sporządzenia uzasadnienia jego zakresu stanowi brak formalny, który podlega uzupełnieniu w trybie art. 120 § 1 k.p.k., ze skutkiem

odmowy przyjęcia wniosku [D. Świecki w: D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2015, t. II, s. 287-288]. Z tego punktu widzenia pismo wzywające do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku było skonstruowane poprawnie.

Argumentacja skarżącego, iż P. S. został oskarżony o jeden czyn i skazany za jedno przestępstwo na podstawie zbiegających się przepisów, jak też i fakt, że apelacja była skierowana przeciwko całości wyroku nie może podważyć zasadności zarządzenia wobec jednoznacznej treści art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 422 § 2 k.p.k. Wystarczy tu chociażby zauważyć, że w realiach niniejszej sprawy nie było przeszkód, aby obrońca skazanego ograniczył zakres wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego wyłącznie do orzeczenia o kosztach procesu.

Zastrzeżenia skarżącego co do nadmiernego formalizmu i rygoryzmu w podejściu sądu do obowiązków określonych w art. 422 § 2 k.p.k. nie są więc zasadne, tym bardziej, że tym co charakteryzuje warunki i terminy składania środków zaskarżenia i środków otwierających drogę do ich wnoszenia jest właśnie ich rygoryzm i formalizm. Niczego w tym zakresie nie zmienia powoływane przez skarżącego stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt V KZ 6/16. Cytując je, skarżący pomija jednak to, że zostało ono wyrażone na tle stanu faktycznego, odbiegającego od sytuacji procesowej zaistniałej w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.